https://doi.org/10.32849/2409-9201.2024.24.54

УДК 346.34; 347.72

КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ КОРПОРАТИВНОГО ДОГОВОРУ ЯК ЧИННИК ЙОГО ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ В БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ

Ліна ДОРОШЕНКО

доктор юридичних наук,
доцент кафедри

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Київ)

UDC 346.34; 347.72

CONFIDENTIALITY OF A CORPORATE AGREEMENT AS A FACTOR OF ITS POPULARIZATION IN THE BUSINESS ENVIRONMENT

Lina DOROSHENKO

Doctor of Law,
Associate Professor of the Department

Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv)

https://orcid.org/0000-0001-9748-6358

Метою статті виступає визначення проявів конфіденційності корпоративного договору та розробка пропозицій з удосконалення корпоративного законодавства в цій сфері. Досліджується стан правового регулювання цих питань в національному законодавстві, аналізуються можливі способи означити статус інформації як конфіденційної. Наголошується, що конфіденційність є кваліфікуючою ознакою корпоративного договору, за відсутності якої втрачається сенс домовленостей між сторонами договору. Акцентується увага на тому, що «закритість» корпоративного договору є ознакою, яка виділяє його з поміж інших суміжних договірних конструкцій в корпоративному праві. Методи дослідження. Робота виконана на підставі загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання. Результати. Здійснено систематизацію виключень з правила про конфіденційність корпоративного договору, а саме це: 1) наявність законодавчої вимоги щодо розкриття усього змісту договору (шляхом подання регулятору або оприлюднення для зацікавлених осіб у випадках, передбачених законами України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», «Про акціонерні товариства», «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»); 2) обов'язок публічного акціонерного товариства щодо оприлюднення факту укладення договору без розкриття його зміс-

The purpose of the article is to define the manifestations of confidentiality of a corporate agreement and to develop proposals for improving corporate legislation in this area. The author examines the state of legal regulation of these issues in national legislation and analyzes possible ways to designate the status of information as confidential. It is emphasized that confidentiality is a qualifying feature of a corporate agreement, in the absence of which the meaning of the agreements between the parties to the agreement is lost. The author emphasizes that the "closeness" of a corporate agreement is a feature which distinguishes it from other related contractual structures in corporate law. Research methods. The work is based on general scientific and special methods of scientific knowledge. Results. The author systematizes the exceptions to the rule of confidentiality of a corporate agreement, namely: 1) the existence of a legal requirement to disclose the entire content of the agreement (by submitting it to the regulator or making it public to interested parties in cases provided for by the Laws of Ukraine "On Capital Markets and Organized Commodity Markets", "On Joint Stock Companies", "On Limited Liability Companies and Additional Liability Companies"); 2) the obligation of a public joint-stock company to disclose the fact of entering into an agreement without disclosing its content. The author proves that in order to preserve the

ту. Доводиться, що з метою збереження принципу конфіденційності корпоративного договору у визначених національним законодавством випадках доцільно обмежитись встановленням обов'язку сторін корпоративного договору щодо розкриття інформації НКЦПФР виключно про факт укладення договору, тобто наданням інформації засвідчуваного характеру. Аргументується, що достатнім для регулятора буде надання емітентом НКЦПФР інформації виключно про дату укладення договору та дату набрання чинності ним, строк дії корпоративного договору, сторін корпоративного договору без надання відомостей про зміст такого договору. Обґрунтовується, що у випадку бажання сторін корпоративного договору надати йому публічності та прозорості з метою залучення інвестицій можна оприлюднити договір шляхом розміщення його на сайті корпорації, але таке своєрідне «підняття корпоративної вуалі» має бути за ініціативою сторін корпоративного договору, а не відповідно до імперативних приписів законодавства. Резюмовано, що у разі відсутності такої ознаки корпоративного договору як конфіденційність, він втрачає сенс для його сторін, оскільки однією з основних переваг корпоративного договору перед «прозорим» статутом є конфіденційність його змісту. Обґрунтовано, що неоприлюднення корпоративного договору в інформаційному просторі необхідне для збереження його комерційної цінності, оскільки розкриття конфіденційності корпоративного договору несе певні ризики та розглядається бізнес-гравцями як мінус, додає додаткової вразливості такому договору та не сприяє популяризації корпоративного договору в бізнес-практиці.

Ключові слова: корпоративне право, корпоративний договір, конфіденційна інформація, договори про нерозголошення інформації , інформація про емітента, способи захисту прав

principle of confidentiality of a corporate agreement, in cases determined by national legislation, it is advisable to limit the obligation of the parties to a corporate agreement to disclose information to the National Securities and Stock Market Commission of Ukraine (NSSMC) solely on the fact of the agreement conclusion, i.e. to provide information of a certified nature. It is argued that it will be sufficient for the regulator to provide the issuer with information to the NSSMC only on the date of the agreement and the date of its entry into force, the term of the corporate agreement, and the parties to the corporate agreement without providing information on the content of such agreement. The author substantiates that if the parties to a corporate agreement wish to make it public and transparent in order to attract investment, the agreement may be made public by posting it on the corporation's website, but such a kind of "lifting of the corporate veil" should be initiated by the parties to the corporate agreement, and not in accordance with the mandatory requirements of the legislator. It is summarized that in the absence of such a feature of a corporate agreement as confidentiality, it loses its meaning for its parties, since one of the main advantages of a corporate agreement over a "transparent" charter is the confidentiality of its contents. It is substantiated that non-publication of a corporate agreement in the information space is necessary to preserve its commercial value, since disclosure of confidentiality of a corporate agreement carries certain risks and is considered by business players as a disadvantage, adds additional vulnerability to such an agreement and does not contribute to the dissemination of a corporate agreement in business practice..

Keywords: corporate law, corporate agreement, confidential information, non-disclosure agreements, information about the issuer, remedies

Інформація – один з основних активів бізнесу, а «гонитва» за нею стало звичайним явищем. В сучасному динамічному світі інформація – це стратегічний ресурс і не можна в

світі цього не пригадати вислів Уїнстона Черчілля, який вже став аксіомою, - «хто володіє інформацією, той володіє світом». Конкуренти полюють за будь-якою інформацією на ринку: від приватних домовленостей сторін корпоративного договору до розміру заробітної плати працівників, технологій виробництва товарів, клієнтської бази тощо. Таємниця інформації є надзвичайно важливим фактором у відносинах між бізнес-партнерами, в тому числі це стосується корпоративного договору, оскільки у разі відсутності конфіденційності такого договору він втрачає сенс для його сторін, які розраховували на корпоративну сталість та певний рівень камерності. Питання забезпечення такої конфіденційності і питання убезпечення бізнесу від витоку інформації обумовлюють актуальність цього дослідження.

Окремі наукові пошуки, пов'язані з проблемними аспектами договорів у корпоративному праві, проведені такими правниками як: Е. М. Бондарєв, В. А. Васильєва, О. В. Гарагонич, Ю. М. Жорнокуй, М. О. Ніколенко, В. В. Рєзнікова, М. М. Сигидин, Л. В. Сіщук, І. В. Спасибо-Фатєєва, Н. В. Щербакова, Т. Б. Штим та ін. Питання конфіденційності корпоративного договору не були предметом окремого теоретичного дослідження в національній доктрині, проте деякі аспекти, наприклад, стосовно охорони конфіденційної інформації, розглядалися юристами-практиками [1]. Крім того, значна увага конфіденційності домовленостей між партнерами, засновниками ті іншими учасниками корпоративних відносин приділялася в англійській правовій літературі, зокрема, це стосується таких питань як встановлення в корпоративних договорах заборони використання конфіденційної інформації або ноу-хау компанії з метою, не пов'язаною з діяльністю компанії, обов'язку сторони корпоративного договору утримуватися від конкуренції з компанією ("no competition") [2]. Крім недостатнього рівня наукової розробки питань конфіденційності корпоративного договору, наявність численних виключень з законодавчих положень про таку конфіденційність, відсутність правової визначеності в аспекті правового регулювання цього питання і сталої та однозначної судової практики викликають об'єктивну необхідність в системному науковому аналізі питань конфіденційності корпоративного договору.

Метою статті є визначення проявів конфіденційності корпоративного договору та розробка пропозицій з удосконалення корпоративного законодавства в цій сфері.

Конфіденційна інформація (від англ. confidence - довіра) це відомості, які знаходяться у володінні, користуванні або розпорядженні окремих осіб і поширюються за їх бажанням. Чіткого переліку інформації, яка може бути конфіденційною, чинне законодавство України не визначає. Проте сутність того, яка інформація є конфіденційною, міститься в положеннях Закону України «Про інформацію», відповідно до абз. 1 ч. 2 ст. 21 якого конфіденційною є інформація про фізичну особу, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, а також інформація, визнана такою на підставі закону. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, якщо інше не встановлено законом [3]. Постає питання: як визначитися з тим, яка ж інформація є конфіденційною і підлягає в зв'язку з цим захисту? Вбачається, що можна у різний спосіб означити статус інформації як конфіденційної, зокрема: 1) розробити та узгодити розділ корпоративного договору (або додаток до нього), який містить конфіденційну інформацію. В розділі будуть визначені ознаки, види секретної інформації та способи її захисту. В ньому можна зазначити перелік інформації, доступ до якої є обмеженим, порядок її зберігання, використання та поширення, відповідальність за її розголошення або використання; 2) окремо, крім корпоративного договору, укласти договори про нерозголошення інформації (Non-disclosure agreement або NDA), в яких передбачити жорстку відповідальність за розголошення конфіденційної інформації щодо умов корпоративного договору.

У корпоративних відносинах поняття «конфіденційності» використовується щодо характеристики корпоративного договору. Так, ч. 5 ст. 29 Закону України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон про АТ) встановлює положення щодо того, що інформація про зміст корпоративного договору не підлягає розкриттю та є конфіденційною, якщо інше не передбачено законом або договором [4].

На відміну від статуту, який як установчий документ юридичної особи серед інших документів подається для державної реєстрації (п. 8 ч. 1 ст. 15 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» [5]) та зберігається в реєстраційній справі суб'єкта господарювання, тобто є доступним для контрагентів, корпоративний договір є конфіденційним. Така конфіденційність є важливим плюсом, оскільки непоодинокими є випадки, коли компанії не зацікавлені в публічному розголошенні своїх внутрішніх відомостей. При дотриманні правила щодо конфіденційності ознайомитись зі змістом корпоративного договору не зможуть особи, які не є його сторонами (наприклад, інші учасники товариства, його кредитори, керівник та працівники тощо).

В роботах англійських правників (а корпоративний договір – це продукт англійського права), можна побачити, що завжди як кваліфікуюча ознака такого договору ними виділяється його конфіденційність [2]. Тобто «закритість» договору – це така усталена практика, ознака, яка виділяє його з поміж інших суміжних правових конструкцій.

Проте в національному законодавстві передбачені винятки з правила про конфіденційність такого договору.

Першим з них є розкриття усього змісту договору (шляхом подання регулятору або оприлюднення для зацікавлених осіб). Так, у п. 11 ч. 9 ст. 74 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» визначено, що юридична особа, яка має намір набути участь у професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків (крім банків) або збільшити її таким чином, щоб прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50, 75 і більше відсотками статутного капіталу, зобов'язана подати до НКЦПФР за формою, встановленою цим регулятором, певний перелік документів та інформацію, серед яких в тому числі і копія корпоративного договору (договору між акціонерами) [6]. Отже, положеннями цієї норми передбачений обов'язок надати копію такого договору, з якої очевидним буде його зміст.

Іншим прикладом є випадок, коли однією із сторін укладеного корпоративного договору є держава, територіальна громада, державне або комунальне підприємство чи юридична особа, у статутному капіталі якої 25 і більше відсотків акцій прямо чи опосередковано належать державі або територіальній громаді. У такому випадку, цей договір оприлюднюється протягом 10 днів з дня його укладення шляхом розміщення на офіційному веб-сайті відповідного органу державної влади, органу місцевого самоврядування, а також на веб-сайті акціонерного товариства (абз. 3 ч. 5 ст. 29 Закону про АТ [4]). До речі, аналогічне правило міститься і в Законі України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (далі – Закон про ТОВ та ТДВ) з єдиною різницею, що відносно цієї організаційно-правової форми у законодавстві не передбачено вимоги щодо обов'язкової наявності власного вебсайту, проте корпоративний договір, стороною якого є держава, територіальна громада, державне або комунальне підприємство чи юридична особа, у статутному капіталі якої 25 і більше відсотків прямо або опосередковано належить державі або територіальній громаді, оприлюднюється протягом 10 днів з моменту його укладення шляхом розміщення на сайті відповідного органу державної влади, органу місцевого самоврядування (ч. 5 ст. 7 Закону про ТОВ та ТДВ) [7]. У літературі вже зверталася увагу на цю вимогу законодавця про відкритість корпоративного договору з таким суб'єктним складом, проте справедливо зауважувалось, що така вимога, хоча і обумовлена питаннями публічності діяльності держави або територіальної громади та запобіганню корупції, проте не слід нівелювати приватний інтерес іншої сторони договору, оскільки договір і для такого суб'єкта не може бути конфіденційним [8, с. 44].

Щодо цього виключення, то тут можна пояснити логіку законодавця тим, що коли однією із сторін укладеного корпоративного договору є держава, територіальна громада, державне або комунальне підприємство чи юридична особа, у статутному капіталі якої 25 і більше відсотків акцій прямо чи опосередковано належать державі або територіальній громаді, наявним є публічний елемент. У такому випадку такий договір оприлюднюється протягом 10 днів з дня його укладення шляхом розміщення на офіційному веб-сайті відповідного

органу державної влади, органу місцевого самоврядування, а також на веб-сайті акціонерного товариства. Проте в інших випадках, які розглянемо нижче, така логіка не є очевидною.

Так, другим виключенням є обов'язок ПАТ щодо повідомлення про факт укладення договору без розкриття його змісту. Зокрема, абз. 2 ч. 5 ст. 29 Закону про АТ передбачено, що при укладенні корпоративного договору у такому товаристві про це повідомляється товариству однією із сторін договору протягом трьох робочих днів з дня його укладення [3], тобто мова йде лише про обов'язок довести до відома про факт укладення такого договору.

У свою чергу, ПАТ на виконання вимог Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» зобов'язане оприлюднювати на фондовому ринку інформацію про наявність корпоративного договору, яка розміщується у складі регульованої інформації, такої як: регулярна та особлива інформація про емітента.

В положеннях ч. 1 ст. 126 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» визначено, що під регулярною інформацією про емітента розуміється річна та проміжна звітна інформація про результати фінансово-господарської діяльності емітента, яка розкривається на ринках капіталу та організованих товарних ринках, у тому числі шляхом подання до НКЦПФР. Звітним періодом для складання річної інформації про емітента є календарний рік (ч. 2 с. 126 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» [6]).

У п. 18 ч. 3 ст. 126 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» передбачено, що річна інформація про емітента повинна містити в тому числі відомості щодо наявної в емітента інформації про корпоративні договори, укладені акціонерами такого емітента. В п. 3 ч. 1 ст. 128 цього закону передбачено, що до особливої інформації про емітента належить інформація, до якої належать відомості в тому числі про наявність, строк дії та сторони акціонерного договору. Тобто у складі обох видів інформації є лише законодавча вимога щодо розкриття факту наявності корпоративного договору [6].

Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів, затверджене Рішенням НКЦПФР від 03 грудня 2013 року № 2826 [9], визначає склад, порядок і строки розкриття на фондовому ринку регульованої інформації. Так, до особливої інформації емітента цінних паперів (яка, до речі, розкривається більш оперативно, ніж регулярна річна інформація - протягом 5 робочих днів з дати вчинення дії, в нашому випадку - з дати отримання товариством інформації про наявність корпоративного договору) серед іншого належать відомості про: наявність, строк дії та сторони акціонерного договору (підп. 3 п. 1 розд. III Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів). Відомості про наявність, строк дії та сторони акціонерного договору складаються за визначеною в зазначеному Положенні формою, а саме у самому повідомленні розкривається наступна інформація: дата отримання товариством повідомлення про укладення договору між акціонерами від однієї зі сторін такого договору; номер (за наявності) та дата укладання договору; сторони договору (із зазначенням: прізвища, імені, по батькові або найменування власника (власників) акцій, ідентифікаційного коду юридичної особи - резидента або коду/номеру з торговельного, банківського чи судового реєстру, реєстраційного посвідчення місцевого органу влади іноземної держави про реєстрацію юридичної особи (для юридичної особи - нерезидента) власника (власників) акцій); дата набрання чинності договором та строк або термін дії договору (у разі наявності інформації) [9].

Підпунктом 32 п. 1 глави 4 розд. III Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів, затв. Рішенням НКЦПФР від 03 грудня 2013 року № 2826 [9], встановлено, що у складі регулярної річної інформації емітентів цінних паперів також обов'язково зазначається інформація про акціонерні або корпоративні договори, укладені акціонерами (учасниками) такого емітента, яка наявна в емітента. Відповідно до підпункту 25 п. 2 глави 4 розд. III цього Положення річна інформація про акціонерні або корпоративні договори, укладені акціонерами (учасниками) такого емітента, наявна в емітента, має містити відомості відповідно до розділу XVII додатка 38 до цього Положення, а саме: 1) прізвище, ім'я, по батькові фізичних осіб або найменування юридичних осіб, що є сторонами договору, 2) дата

укладення договору та дата набрання чинності ним; 3) предмет договору; 4) строк дії договору; 5) кількість акцій (часток), що належать особам, які уклали договір, на дату його укладення; 6) кількість голосуючих акцій (часток) товариства, що надає особі можливість розпоряджатися голосами на загальних зборах товариства, на дату виникнення обов'язку надіслати таке повідомлення. Цей перелік є вичерпним, тобто вимоги щодо надання копії корпоративного договору (або повного тексту) в зазначеному Положенні не міститься, проте є вимога про предмет корпоративного договору, хоча спеціальний закон в новій редакції цього не вимагає, тому, вбачається, треба привести акти НКЦПФР у відповідність з законодавством про ринки капіталів (традиційно при правозастосуванні законодавства має враховуватись темпоральний та/або змістовний критерії [10, с. 83]) та не встановлювати вимогу про розкриття безпосередньо змісту корпоративного договору.

У зв'язку з вищезазначеним пропонується внести зміни до розділу XVII «Інформація про акціонерні або корпоративні договори, укладені акціонерами (учасниками) такого емітента, яка наявна в емітента» додатка 38 до Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів, затв. Рішенням НКЦПФР від 03 грудня 2013 року № 2826, та виключити з нього у назві слова «акціонерні або» та наступну інформацію про корпоративний договір: 1) предмет договору; 2) кількість акцій (часток), що належать особам, які уклали договір, на дату його укладення; 3) кількість голосуючих акцій (часток) товариства, що надає особі можливість розпоряджатися голосами на загальних зборах товариства. Отже, доцільним вбачається залишити інформацію лише про факт наявності договору (дата укладення договору та дата набрання чинності ним), сторони та строк дії корпоративного договору. Наразі з аналізу діючої норми зрозуміло, що має місце небажання учасників донести зміст свого договору до потенційних інвесторів, а імперативна законодавча вимога. Якщо ж сторони корпоративного договору забажають додати йому публічності та прозорості з метою залучення інвестицій, то ніщо не заважає його розміщенню на сайті корпорації, але таке своєрідне «підняття корпоративної вуалі» має бути за ініціативою сторін корпоративного договору, а не відповідно до обов'язкових приписів законодавства. Крім того, взагалі незрозумілим є, з якою метою регулятор вимагає надання такого роду інформації.

Вбачається, що завданням держави є не тотальний контроль за підприємцями, а створення умов ведення бізнесу, чим і викликані пропозиції обмежитись встановленням обов'язку сторін корпоративного договору щодо розкриття інформації НКЦПФР виключно про факт укладення договору без розкриття його змісту [11, с. 312]. Акціонери, інші сторони корпоративного договору мають надати регулятору інформацію лише про наявність, строк дії та сторони корпоративного договору, але не про зміст договору. Приховування змісту корпоративного договору в інформаційному просторі необхідне для збереження комерційної цінності такого договору.

Резюмуючи можна зазначити, що у разі відсутності такої ознаки корпоративного договору як конфіденційність, якщо він став надбанням широкого загалу, такий договір втрачає сенс для його сторін, оскільки однією з основних переваг корпоративного договору перед «прозорим» статутом є конфіденційність його змісту. Здійснено систематизацію виключень з правила про конфіденційність корпоративного договору, а саме це: 1) наявність законодавчої вимоги щодо розкриття усього змісту договору (шляхом подання регулятору або оприлюднення для зацікавлених осіб у випадках, передбачених п. 11 ч. 9 ст. 74 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», абз. 3 ч. 5 ст. 29 Закону про АТ, ч. 5 ст. 7 Закону про ТОВ та ТДВ); 2) обов'язок публічного акціонерного товариства щодо оприлюднення факту укладення договору без розкриття його змісту (передбачено абз. 2 ч. 5 ст. 29 Закону про АТ). Запропоновано з метою збереження принципу конфіденційності корпоративного договору у визначених національним законодавством випадках обмежитись встановленням обов'язку сторін корпоративного договору щодо розкриття інформації НКЦПФР виключно про факт укладення договору без розкриття його змісту, тобто наданням інформації засвідчуваного характеру. Акціонери, інші сторони корпоративного договору мають надати регулятору інформацію лише про наявність, строк дії та сторони корпоратив-

ного договору, але не про зміст договору. Обґрунтовано, що неоприлюднення змісту корпоративного договору в інформаційному просторі необхідне для збереження комерційної цінності такого договору, оскільки розкриття конфіденційності корпоративного договору буде розглядатися бізнес-гравцями як мінус, додасть йому додаткової вразливості та не сприятиме потенційному поширенню корпоративного договору в бізнес-практиці [12, с. 58]. Якщо бізнес-гравці зацікавлені в успішності та безпеці бізнесу, збереженні його унікальності та конкурентоздатності, забезпеченні таємниці домовленостей між сторонами корпоративного договору, треба заздалегідь прийняти міри, щоб таємне, приватне не стало суспільним надбанням.

Посилання:

1. Габрук Ю. Охорона конфіденційної інформації та комерційної таємниці: як? що? навіщо? URL: https://yur-gazeta.com/publications/practice/informaciyne-pravo-telekomunikaciyi/ohorona-konfidenciynoyi-informaciyi-ta-komerciynoyi-taemnici-yak-shcho-navishcho.html (дата звернення : 05.06. 2024).

2. Commercial law handbook. Jake Schogger 2022-2024. P. 208. URL: https://www.wildy.com/?source=googleadwords&gclid=CjwKCAjwvpCkBhB4EiwAujULMgtogDTVZfbN0E6UF6wJkCynXtXHsT6ttiU5-uZ-kICgNZlSmm3PLBoC3zgQAvD_BwE (last accessed 23.02.2023).

3. Про інформацію: Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650. (Із змінами).

4. Про акціонерні товариства: Закон України від 27 липня 2022 р. № 2465-IX. Офіційний веб-портал парламенту України. Законодавство України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2465-20#Text (дата звернення 15.03.2023).

5. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань: Закон України від 15 травня 2003 р. № 755-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31-32. Ст. 263. (Із змінами).

6. Про ринки капіталу та організовані товарні ринки: Закон України 23 лютого 2006 р. № 3480-IV. Відомості Верховної Ради України. 2006. № 31. Ст. 268. (Із змінами).

7. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: Закон України від 06 лютого 2018 р. № 2275-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2018. № 13. Ст. 69. (Із змінами).

8. Недошовенко О. О. Корпоративний договір в цивільному праві. Наука та освіта: ключові питання сучасності. Том 2. 2018 (18 травня). С. 42 – 45.

9. Про затвердження Положення про розкриття інформації емітентами цінних паперів: Рішення НКЦПФР від 03 грудня 2013 р. № 2826. Офіційний веб-портал парламенту України. Законодавство України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z2180-13#Text (дата звернення 01.02.2023).

10.Дорошенко Л. М. Пріоритетність норм Цивільного кодексу України над нормами спеціального законодавства: принцип lex specialis derogat generalis не такий вже і «принциповий»? Перші наукові читання пам'яті професора Пронської Граціелли Василівни: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції. Київ: Талком, 2021. С. 79–84.

11.Дорошенко Л. М. Договори в корпоративному праві: проблеми теорії та практики: Монографія, Київ: Юрінком Інтер, 2023. 542 с.

12.Дорошенко Л. М. Конфіденційність корпоративного договору. Треті наукові читання пам'яті професора Пронської Граціелли Василівни. Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції (12 квітня 2024 р., м. Київ) / За заг. ред.: В.В. Поєдинок, А.С. Головачової. Київ: Видавництво Ліра-К, 2024. С. 55-59.

Статтю було подано	08.06.2024	The article was submitted
Статтю було прийнято	05.07.2024	The article was accepted